

Aki hiszi még, hogy Buda az ódon csönd birodalma, álljon meg a Széll Kálmán-téren a nap bármely szakában. Itt, a »Vár« tövében mozgalmas életet lát, mindig megújuló tömeget, villamosok, autobuszok és egyéb járművek végnélküli vonulását. Ha Pest felől, át a Margit-hidon, végig a Mártírok-útfőn, a forgalom aradata a késő éjszakában ellankad, pirkadáskor már a hegyvidék felől újabb hulláma ömlik Pest felé.

A téren hatalmas villamos- és autobuszforgalom, de a sínek és aszfalt kemény vonalait gondozott zöld pázsitok, üde kis rétek, virágoskertek enyhítik s teszik derűssé. A múltat néhány régi földszintes és egyemeletes ház őrzi, mind hanyatlóbban, no meg a tér két szélén gubbasztó, roskatag elárusítóbódék. Ezek is elűnnek nemsokára, készül már a közelben az új piac. Alig másfél-évtizeddel kezdett kialakulni ennek a térnek új arculata. Mert addig egy »üri« sportpálya terpeszkedett itt s gögösen megakadályozott minden forgalmat és fejlődést. Csak ugyanehezen és nagy pénzzel sikerült a klubot kitélepezni innen, mert nagyon sok volt a pártfogójuk, akik akkor erősebbnek bizonyultak, mint a főváros vezetősége.

A győztes Szovjet Hadsereg út víva egyik leghevesebb felszabadító harcát a német fasizista alakulatokkal. Itt verték őket semmivé a hős szovjet katonák Malinovszki tábornagy vezetésével. A nagy szovjet hadvezér emlékét őrzi a tér folytatásaként róla elnevezett fasor.

Másfél évtizeddel ezelőtt a sport-

pálya és a lompos piac, meg az öreg mohos udvarok árasztották az úgynevezett hamisítatlan budai hangulatot, amelynek avas csendjét az élet új hangja csak vasárnaponként bolygatta fel. Itt gyűltek össze és innen vonultak ki a budai hegyekbe a munkás-turista-csoportok, köztük az illegális kommunista mozgalom hős harcosai, hogy valahol az erdők mélyén, messzi elhagyott réteken, kijátszva a rendőrkopókat, szervezők és építsék a mozgalmat, megteremtsék az új országot. Ma már a munkások száza indulnak naponként a térről munkába és érkeznek ide. Sokan laknak a Szabad-sághegyen, a Hűvösvölgyben, Zuglágiban, amelyeknek villasoraiban azelőtt a vagyon, a pénz, a dologtalanság terpeszkedett és dőzsölt.

A munka népe építette újjá, töltötte meg duzzadó erővel és festette át az új élet piros színeivel a régi, álmatag és kusza területet. Csak a neve a régi még, de bizonytalannal az sem sokáig. Kisebrelék majd névtábláit, amelyeken az elnyomó úri uralom egyik politikusanak neve van. Legnagyobb érdeme az vala, hogy annak idején létrehozta a gazdasági eszelédpénztárt, a magyar úri szociálpolitikának ezt a jellegzetes alkotását. Azt az intézményt, amely a nagybirtokosok igájában elaggott, megrokkant napszámosnak, déresnek »jdrandlóságot« adott, annyit, hogy abból havonta három pakli pipadohányt vásárolhatott...

Ez a világ megsemmisült, s az új tér piros zászlók lengésében megfiatalodva, megszépülve szolgálja Buda új életének rohamosan növekvő forgalmát.